

Universitätsbibliothek Paderborn

Ars Semper Gaudendi

Demonstrata Ex Sola Consideratione Divinae Providentiae Et Per
Adventuales Conciones

Laetitiae Perfectae Artificium In Conscientiae Recta Efformatione
inuentum, & per Adventuales Conciones expositum ac demonstratum

Sarasa, Alfonsus Antonius de

Antverpiae, 1667

Ostenditur Conscientiae solius esse, animam certam reddere & securam
obtentae gratiae. Haeretici volunt certitudinem illam debere esse Fidei:
sed refelluntur. Certitudo quam de obtentâ gratiâ ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-11367

OCTAVVM OFFICIVM CONSCIENTIÆ.

Animam securam reddere acceptæ à Deo peccatorum gratiæ; litteras abolitionis, vt sic dicam, subsignando & porrigendo.

TRACTATVS XVII.

DE SECVRITATE QVAM IN HAC VITA
HABEMVS OBTENTÆ GRATIÆ, AVT
QVOD SIMVS IN STATV FILIORVM DEI.

Ipse spiritus testimonium reddit spiritui nostro
quod simus filij Dei: si autem filij, & hæredes.
Ad Rom. 8. v. 16.

Ostenditur Conscientiæ solius esse, animam certam & securam reddere obtentæ gratiæ. Hæretici volunt certitudinem illam debere esse Fidei: sed refelluntur. Certitudo quam de obtentâ gratiâ habemus, est certitudo moralis. Exponitur, quàm illa reddat animam securam obtentæ gratiæ. Denique ostenditur quot modis Conscientia securitatem illam præstet: & explicantur Scripturæ quæ securitatem omnem videbantur animæ denegare.

P R O O E M I V M.

PEracta sunt tandem omnia, quæ ad criminum gratiam obtinendam, pro sacro Dei in terris tribunali, legitimè erant præmittenda. Et quidem facta jam est pœnitenti criminum gratia: authenticæ tantùm ei porrigendæ sunt litteræ, quibus munitus, de obtentiâ gratiâ cer-

Y y 2

tus sit

tus sit ipse, & se quoque posthac contra vim omnem, aut hominum obtrefantium ora possit defendere. Hoc rursus Conscientiæ est officium; gratiam nempe relata jam esse, menti legitime denuntiare, eamque contra infestantium voces munire, sic ut testimonio ab ipsâ dato certa sit: & gratiæ imprimis secura, omnes circa se obortas tempestates videat quasi ex tuto, & rideat ramquam minimè nocituras. Atque hæc est tandem, quam Conscientia animo præstat, mentis tranquillitas. Tres præcipuè habet aduersarios animi pax, & totius hominis lata ferenitas. Seipsum imprimis; cogitationes inquam suas, quibus dum variè implicatur mens, de statu suo dubitat, neque sibi ipsi fatis acquiescit: hinc angustia, hinc suspiciones, hinc tædia: hinc denique vita ipsa, salutis consequendæ tam incerta, fastidiosa sit & tetrica. Secunda tumultuum caussa, humana sunt iudicia sed distorta; convitia nonnumquam, & optima quæque arrorentium diæteria. Tertia est Dæmonis inueterata peruersitas, homini tranquillitatem inuidentis, eamque interpellantis vndique; & tum præcipuè cum decretoria instat mortis hora, salutis æternæ datura initium. Contra tres tam infestos hostes, pacisquæ omnis perturbatores, quo pacto Conscientia mentem armet, sic ut tela omnia imperterritus & plagæ immunis animus excipiat, tribus deinceps Tractatibus est peragendum. Nunc verò, quam securitatem sibi ipsi afferat, despiciendum est imprimis: illudque ostendendum, Conscientiæ testimonio certum reddi hominem, gratiæque obtentæ tam securum, ut ne dubitare quidem de hæc re quidquam debeat. Secundò, contra hæreticos demonstrandum, non esse Fidei hanc certitudinem; moralem tamen esse, eamque cui nemo prudens non acquiescat. Tum demum visuri sumus, quibus vocibus tam præclarum Conscientiæ testimonium menti detur; seu quæ signa sint, quæ moralem de obtentâ gratiâ certitudinem, animo inducant.

*Tres hostes
gaudij &
pacis inter-
na.*